

GRUPUL ȘCOLAR AGRICOL VOINEȘTI

PROFESOR COORDONATOR: ARSENE CARMEN

COLECTIVUL DE REDACȚIE :

Prof. ANDREESCU LUCICA
Prof. CONSTANTINESCU ION
prof. TIȚA IULIA
prof. ȘERBAN CĂTĂLINA
prof. MARIN RODICA
prof. IUREA IONUȚ
prof. BRATU VALERIA
prof. MOCANU ECATERINA
prof. RAINEA ELENA
prof. MARIN MIOARA

ELEVII : MILESCU ANIELA MARIA
ALDEA MALVINA AIDA

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ :

OLARU ADRIAN GHEORGHE

Mulțumim celor care s-au implicat în realizarea acestui număr al revistei.

Elevii care doresc să publice materiale în revista școlii se pot adresa :

- prof. Arsene Carmen
- inf. Olaru Adrian Gheorghe

OGLINDA

Nr. 19/ IUNIE 2011
Apare sporadic

MOTTO: “Școlarul - Cartea în care citim și în care noi trebuie să scriem . ”
(P. Rosseger)

VOINEȘTI – iunie 2011

INTERVIU MOCANU ECATERINA

1. Pentru început vă rugăm să vă prezentați.

Mă numesc Mocanu Ecaterina, sunt în primul rând inginer mecanic, dar după șase ani de lucrat într-o uzină de strunguri, datorită schimbărilor postrevoluționare în societatea românească despre care poate știți mai puțin m-am recalificat profesor de informatică, dar vouă vă predau Tehnologia Informației și a Comunicațiilor.

2. Ce v-a determinat să profesați la această institutie?

Lucrez în învățământ de mulți ani, aici am venit ca profesor titular în 2003. Un motiv ar fi acela că eu cred într-o veche zicală: „bunul simț s-a născut la țară”. Am sperat să găsesc aici elevi care să îmi confirme acest lucru.

3. Care este relația dumneavoastră cu elevii acestei instituții?

Consider că este o relație normală între un profesor și elevii săi. Încerc să îi ajut, atât în ceea ce privește materia de studiu, cât și în dezvoltarea lor ca viitori adulți. Probabil că nu mă număr printre profesorii lor preferați, tocmai din aceste motive, dar în cele din urmă își vor da seama că a fost bine pentru ei.

4. Ce așteptări aveți de la elevi?

Să vină la ore, în primul rând. Apoi să învețe și să își respecte profesorii și colegii. Pentru că astfel se respectă și pe ei înșiși.

5. Credeți că stimularea elevilor este necesară pentru ca aceștia să obțină rezultate mai bune la învățătură?

Cred că ceea ce văd în jurul lor în fiecare zi ar trebui să îi stimuleze. Poate părea un clișeu, dar chiar e nevoie să înveți ca să ajungi undeva. Pe termen scurt, sigur, se poate ajunge departe și prin alte mijloace, dar mai devreme sau mai târziu toți se vor resimți lipsa cunoștințelor pe care nu le-au acumulat în timpul anilor de școală.

6. Fiind un cadru didactic cu experiență și vechime în această instituție, vă puteți spune opinia despre comportamentul elevilor la orele de curs?

Ca în toate liceele elevii pot fi împărțiți în mai multe categorii. Unii elevi sunt atenți și interesați. Și vor să învețe. Alții vin la ore ca să nu primească absențe și se prefac că sunt atenți. Iar alții țin cu tot dinadinsul să își arate dezinteresul și îi deranjează deseori pe colegi.

7. În încheiere ce sfat ați da tinerilor elevi ai acestei instituții?

Cu riscul de a mă repeta, singurul sfat pe care îl pot da, și, cred eu, cel mai bun este să pună școala pe primul plan. Mai târziu vor avea timp de orice altceva li se va părea interesant.

**Aldea Malvina Aida
Milescu Aniela Maria**

Un puști vine revoltat de la școală și îi spune tatălui său că acolo îl pun să învețe numai inutilități. Tatăl îl întreabă uimit:

- Cum adică?

- Păi la istorie ne pune să memorăm niște ani: 1848/1877-1878/1907/1944/1989. Cică sînt importanți!

- Altceva...

- Păi la geografie tot așa trebuie să reținem tot felul de denumiri, ca de exemplu: Carpații "Scurburii", Strîmtoarea "Fosfor" și Dardanele, de parcă mi-ar folosi la ceva chestiile astea! Dacă mă intrabă careva merg repede la un Internet Cafe, dau search pe Google și aflu... simplu, nu?

- Da, fiule, da' să zicem că ieși și tu cu o fată, și cum vă țineți voi așa, de mîna, ea te întreabă ce înălțime are vîrful Chomolugma?

- Nu-i problemă! Merg repede la un Internet Cafe, că-i deschis non-stop, dau search pe Google, aflu și mă întorc să-i spun...

- Da, da' pînă te întorci tu să-i spui că are 8848 m s-ar putea să o găsești ocupată!

- Cu cine?

- Păi, tot cu un prost așa ca tine, da' care are laptop!

- Fi-fi-fiți bun, u-u-unde se află ș-ș-școala de-de-de bîl-bîl-bîlbîiți?

- La ce vă mai trebuie? Observ că vă bîlbîiți foarte bine!

TEST DE CULTURĂ GENERALĂ

1. Cât a durat războiul de 100 de ani ?

2. Ce țară fabrică faimoasele pălării de Panama?

3. De la ce animal se obțin corzile de instrumente cu coarde numite și mațe de pisică în spaniolă?

4. În ce lună sărbătoresc rușii Revoluția din octombrie?

5. Cu ce sunt făcute pensulele cu păr de cămilă?

6. După ce animal au fost denumite Insulele Canare ?

7. Care era numele regelui George VI ?

8. Ce culoare are cutia neagră a avioanelor?

Răspunsuri:

1. A durat exact 116 ani.

2. Se fabrică în Ecuador.

3. Se obțin de la oi și cai.

4. O sărbătoresc în noiembrie.

5. Sunt făcute cu păr de veverițe.

6. Au fost denumite după câine, de la "canis" din limba latină.

7. Alberto

8. Este portocalie.

Prof. Mocanu Ecaterina

GLUME PENTRU VOI

😊 La ora de biologie, doamna învățătoare îi roagă pe elevi să dea exemple de animale. Vine și rândul lui Ionel:

- Porcușor, cățeluș, pisicuță ...
- Nu mai spune atâtea diminutive, zice învățătoarea.
- Bine, doamnă. Vevera, gargara ...

😊 Într-o zi mama îl vede pe Costel fără un dinte și îl întreabă:

- Costel, iar te-ai bătut cu Gigel la școală de ți-ai pierdut un dinte?
- Nu l-am pierdut mamă, e în buzunarul de la vestă.

😊 Copii, îmi puteți spune de unde primim curentul electric?

- Din junglă, răspunse elevul.
- De unde ai scos-o și pe-asta?
- Când este pană de curent, tatăl meu întotdeauna spune că acele maimuțe, iar au oprit curentul.

😊 De ce a rămas celebru Napoleon? Întrebă profesoara.

- Fiindcă avea o memorie formidabilă, răspunse elevul.
- Poți fi mai clar?
- Da. Pe statuia sa scrie: "Pentru memoria lui Napoleon"

😊 Sesiunea de iarnă a cursurilor fără frecvență la facultatea de științe juridice din București. Examinatorul mai pune o întrebare suplimentară candidatului:

- Ce pedeapsă se aplică pentru bigamie?
- Două soacre! răspunde studentul și-și întinde carnetul.

😊 Seara târziu, calul vine de la munca câmpului – obosit, bătut, chinuit, murdar etc. Porcul îl privește și spune:

- Măi calule, mă uit la tine - așa, ești vai de steaua ta, măi! Te trezești dimineața, mănânci o mână de paie amărâtă, muncești până nu mai poți, te bate ăla, te chinuie, te călărește, auzi bă? Vai de capul tău, mă! Ia uită-te la mine: mă trezesc când vreau, mănânc când vreau și numai bunătați, dorm cât vreau....ia uite ce gras și frumos sunt, măi calule!

La care calul îi spune:

- Auzi, măi porcule? Mă uit la tine, mă, și parcă nu ești ăla de anul trecut!

😊 Doctorul american spune:

- La noi, în America, medicina e așa de avansată, că scoatem un rinichi de la un pacient, îl transplantăm la alt pacient și după 6 săptămâni pacientul deja își caută de lucru!

Doctorul german răspunde:

- E nimica toată; la noi, în Germania, scoatem un plămân de la un pacient, îl transplantăm la alt pacient și după 4 săptămâni pacientul deja își caută de lucru!

Doctorul rus spune:

- Nici asta nu-i mare scofală; la noi, în Rusia, scoatem jumătate de inimă de la un pacient, o transplantăm la alt pacient și după două săptămâni amândoi deja își caută de lucru!

Se ridică doctorul român și răspunde:

- N-avem ce să comparăm, toți sunteți înapoiați față de noi; la noi, în România, am luat câțiva fără creier și fără inimă, i-am pus în fruntea țării și acum toți ne căutăm de lucru.

A fost un bal al bobocilor....

Un important eveniment, mai ales pentru elevii nou veniți în școală, este "Balul bobocilor 2010" care s-a desfășurat pe 5 noiembrie 2010 cu sprijinul Consiliului Local Voinești în persoana domnului primar Sandu Gabriel și a domnului viceprimar Popa Claudiu.

Spectacolul a fost organizat de elevii claselor a XII-a și a XIII-a în sala de festivități a Casei de Cultura "Rodica Bujor", sub îndrumarea profesorilor diriginți și prezentat de elevii Milescu Aniela și Tolea Lucian din clasa a XII-a A.

Programul artistic a fost susținut de către: profesor Arsene Carmen, care a pus în pun scenă schița "Examenul anual" de I.L.Caragiale, doamnele profesoare Andreescu Lucica și Bratu Valeria, care au pregătit un moment deosebit - prezentarea unei colecții de modă ecologică. Atmosfera a fost dinamizată de dansurile moderne pregătite de doamna profesoară Marin Mioara.

La eveniment au participat un număr mare de cadre didactice, directorul unității școlare, primarul, viceprimarul dar și elevi ai școlii.

Miss Boboc 2010 a fost aleasă Diaconu Diana din clasa a IX-a A, iar Mister Boboc 2010 a fost ales Manea Laurențiu din clasa a IX-a B.

Și acum...câteva opinii ale elevilor despre bal:

"La acest bal mi-au plăcut cel mai mult momentele artistice, dar și probele la care au fost supuși concurenții."(Sandu Raluca, cls. XII-A)

"M-a impresionat prezentarea vestimentației Eco. M-a determinat să mă gândesc la asumarea unei atitudini responsabile din partea noastră, a elevilor în ceea ce privește protejarea mediului înconjurător."(Aldea Malvina, cls. XII-A)

"Ritmurile dansului modern, atmosfera de distracție și voia bună, sunt doar câteva aspecte care îmi vor aminti că... a fost un bal al bobocilor."(Iftode Mihai, cls. XII-B).

Prof. Arsene Carmen

Educația pe tot parcursul vieții - o prioritate a sistemelor de învățământ globale

Învățarea permanentă nu mai e un lux, ci o condiție necesară pentru adaptarea la cerințele profesionale, sociale, economice și informaționale mereu în schimbare.

În ultimii ani, educația pe tot parcursul vieții (life long learning) a devenit o prioritate a sistemelor de învățământ la nivel global. Chiar dacă rolul educației de bază, formale, rămâne esențial, învățarea permanentă, împreună cu educația nonformală, vin să personalizeze și să dezvolte aptitudini cât mai aproape de cerințele pieței și societății, pe de o parte și priceperea și sufletul celui care învață, pe de altă parte.

Programele europene de învățare pe tot parcursul vieții

Comisia Europeană a reunit inițiativele sale privind educația și formarea sub o singură umbrelă – Programul de învățare pe tot parcursul vieții. Acesta are patru subprograme – Comenius (pentru învățământul preuniversitar), Erasmus (pentru învățământul superior), Leonardo da Vinci (pentru educație și formare profesională) și Grundtvig (pentru educația adulților) - și oferă persoanelor de orice vârstă oportunități de a studia oriunde în Europa.

Începând cu perioada de finanțare 2007-2013, un program transversal completează aceste patru subprograme, printre activitățile cheie ale acestuia numărându-se: cooperarea în domeniul politicii, limbile străine, tehnologiile informaționale și de comunicare, diseminarea și exploatarea eficientă a rezultatelor proiectelor.

Prioritatea centrală a Programului de Învățare pe tot Parcursul Vieții este să întărească contribuția adusă de educație și formarea profesională în atingerea obiectivului Lisabona de transformare a Uniunii Europene "în cea mai competitivă economie bazată pe cunoaștere din lume, capabilă de o creștere economică durabilă însoțită de o creștere cantitativă și calitativă a numărului locurilor de muncă și de o mai mare coeziune socială", potrivit unui document al Comisiei Europene.

Scurt istoric:

1995 - Cooperarea privind politicile europene în domeniul educației și formării profesionale a început odată cu adoptarea Cărții Albe privind educația și formarea profesională "A preda și a învăța – spre societatea cunoașterii", prin care Uniunea Europeană se autodefineste ca îndreptându-se spre o societate care învață, bazată pe dobândirea de noi cunoștințe și pe învățarea pe tot parcursul vieții.

1997 - apare o comunicare a Comisiei - Pentru o Europă a cunoașterii – care leagă obiectivul învățării pe tot parcursul vieții cu propunerile de programe privind educația și formarea în perioada 2000 – 2006.

Ianuarie 2000 - Programul Socrates II a demarat subprogramul Grundtvig care vizează educația adulților.

Noiembrie 2006 - Apare Programul de învățare pe tot parcursul vieții 2007-2013. Noul program reunește fostele programe Socrates și Leonardo da Vinci.

Comenius

Comenius este prima componentă a Programului de Învățare pe Tot Parcursul Vieții. Se adresează instituțiilor de învățământ preuniversitar de stat și private (de la grădinițe la școli postliceale) și tuturor celor care își desfășoară activitatea în acest sector: elevilor, tuturor categoriilor de personal didactic, precum și autorităților locale, asociațiilor de părinți sau ONG-urilor care activează în domeniul educațional.

Erasmus

Programul Erasmus este destinat învățământului superior și are printre obiectivele cheie creșterea calității și volumului mobilităților studenților și a cadrelor didactice în Europa, cooperarea multilaterală între instituțiile de învățământ superior din Europa, precum și mărirea gradului de transparență și compatibilitate între învățământul superior și calificările profesionale obținute în Europa.

Un semn că ne pasă !

Unul dintre cele mai folosite cuvinte în ultimii ani, "ecologia", provine din cuvântul "oekos", care înseamnă "casă". Și acum să ne imaginăm un om care ani de zile se străduiește să construiască o casă. O termină. Apoi, dorind s-o îmbunătățească, începe să-i scoată acoperișul. Nu i se pare suficient de perfecționată, de aceea începe să-i scoată ușile și să-i spargă geamurile....Râdeți?

Nu există un astfel de om, nu ? Doar nimeni nu-și strică de bunăvoie casa! Însă, dacă ne uităm cu atenție în jurul nostru și, poate, chiar în oglindă, vom constata că există astfel de oameni! Nu unul, ci peste șase miliarde care produc munți de gunoaie, murdăresc apele, aerul și solul, distrug plantele și animalele, deci degradează propria casă. "Omul inteligent" actual a început să devină, fără a-și fi propus acest lucru, cel mai mare dușman al plantelor, animalelor și, astfel, al lui însuși.

De aceea, noi, profesorii Grupului Școlar Agricol Voinești împreună cu elevii și sprijiniți de Primăria Comunei Voinești, ne-am hotărât să spunem **"NU"** degradării mediului înconjurător. Drept urmare, ne-am continuat lupta și anul acesta, implicându-ne în proiectul desfășurat la nivel național, intitulat "Let's Do It, Romania!".

Astfel, în ziua de 25 septembrie 2010, elevii Grupului Școlar Agricol Voinești, însoțiți de profesori și având un real sprijin din partea Primăriei Comunei Voinești, au participat la acțiunea de curățare a "maldărelor de gunoaie" aflate pe DCL 121, drum ce face legătura între comuna Voinești și satul Manga. S-au strâns aproximativ 2 tone de gunoi menajer.

La activitate au participat 22 de elevi cărora dorim să le mulțumim că au înțeles că nu este de ajuns să-ți dorești o lume curată ci, trebuie să faci ceva în acest sens, să fii responsabil și să te implici în diverse activități ecologice.

Nu putem trece peste numele elevilor care au participat la activitate deoarece exemplul lor trebuie urmat de întreaga comunitate: Cls IXA: Buzescu Simona, Chelaru Ionuț, Tudorache Cosmina, Dumitru Corina; Cls IXB: Dragomir Adrian; Cls X A: Sugeac Alexandru, Tache Ioana,;

Cls X B: Vasile Nicoleta, Badea Alexandra, Olteanu Ana; Cls X C: Cazacu Radu, David Alin, Zărnă Simona, Sugeac Bogdan, Hoțoiu Victor; Cls XI A: Lițescu Robert, Prioteasa Gabriel; Cls XI C: Tarbă Alexandru, Pârvu Florin; Cls XII A: Sandu Raluca; Cls XIII A: Neguț Alina; Ion Ionuț.

Elevii au fost coordonați de cadre didactice din unitatea școlară, prof.Constantinescu Ion-directorul instituției, prof.Arsene Carmen-coordonator programe și proiecte educative, prof. Rainea Elena-coordonator Programul Eco-Școala și prof.Chira Florentina. Din partea Primăriei Comunei Voinești a participat domnul Popa Claudiu viceprimarul localității, persoană cu inițiativă care a asigurat sprijinul logistic pentru desfășurarea în bune condiții a acestei acțiuni benefice pentru comunitate.

La finalul activității, elevii au avut satisfacția că și ei au contribuit la curățarea mediului înconjurător și au simțit nevoia să transmită un mesaj

întregii comunități :

Haideți să păstrăm curată această casă pe care o numim Terra, pentru a oferi tuturor posibilitatea de a trăi într-un mediu curat! Dacă biodiversitatea va dispărea, toate lucrurile pe care le considerăm sigure, cum ar fi apa curată, aerul proaspăt și alimentele, pot și ele să dispară. Poate poți să-ți imaginezi viața fără o plimbare în pădure, fără cântecul păsărilor sau fără plante, dar ai putea să-ți imaginezi o lume fără aer sau apă de băut?

Prof. Arsene Carmen

Energia eoliană

Energia eoliană este o sursă de energie regenerabilă generată din puterea vântului. La sfârșitul anului 2006, capacitatea mondială a generatoarelor eoliene era de 73904 MW, acestea producând ceva mai mult de 1% din necesarul mondial de energie electrică.

Deși încă o sursă relativ minoră de energie electrică pentru majoritatea țărilor, producția energiei eoliene a crescut practic de cinci ori între 1999 și 2006, ajungându-se ca, în unele țări, ponderea energiei eoliene în consumul total de energie să fie semnificativ: Danemarca (23%), Spania (8%), Germania (6%).

Vânturile se formează deoarece soarele nu încălzește Pământul uniform, fapt care creează mișcări de aer. Energia cinetică din vânt poate fi folosită pentru a roti niște turbine, care sunt capabile de a genera electricitate. Unele turbine pot produce 5 MW, deși aceasta necesită o viteză a vântului de aproximativ 5,5 m/s sau 20 de kilometri pe oră. Puține zone pe pământ au aceste viteze ale vântului, dar vânturi mai puternice se pot găsi la altitudini mai mari și în zone oceanice.

Energia eoliană este folosită extensiv în ziua de astăzi și turbine noi de vânt se construiesc în toată lumea, energia eoliană fiind sursa de energie cu cea mai rapidă creștere în ultimii ani. Majoritatea turbinelor produc energie peste 25% din timp, acest procent crescând iarna, când vânturile sunt mai puternice.

Avantaje

- Emisia zero de substanțe poluante și gaze cu efect de seră, datorită faptului că nu se ard combustibili.
- Nu se produc deșeuri. Producerea de energie eoliană nu implică producerea nici unui fel de deșeuri.
- Costuri reduse pe unitate de energie produsă. Costul energiei electrice produse în centralele eoliene moderne a scăzut substanțial în ultimii ani, ajungând în S.U.A. să fie chiar mai mici decât în cazul energiei generate din combustibili, chiar dacă nu se iau în considerare externalitățile negative inerente utilizării combustibililor clasici.
- Costuri reduse de scoatere din funcțiune. Spre deosebire de centralele nucleare, de exemplu, unde costurile de scoatere din funcțiune pot fi de câteva ori mai mari decât costurile centralei, în cazul generatoarelor eoliene, costurile de scoatere din funcțiune, la capătul perioadei normale de funcționare, sunt minime, acestea putând fi integral reciclate.

Dezavantaje

- Resursa energetică relativ limitată;
- Inconstanța datorită variației vitezei vântului și numărului redus de amplasamente posibile;
- Prețul destul de mare de producere a energiei și fiabilitatea relativ redusă a turbinelor;
- "Poluarea vizuală" - adică, au o apariție neplăcută - și de asemenea produc "poluare sonoră";
- Turbinele afectează mediul și ecosistemele din împrejurimi;
- Riscul mare de distrugere în cazul furtunilor, dacă viteza vântului depășește limitele admise la proiectare. Oricât de mare ar fi limita admisă, întotdeauna există posibilitatea ca ea să fie depășită.

Prof. Rainea Elena

Leonardo da Vinci

Programul Leonardo da Vinci vizează cooperarea transnațională în domeniul formării profesionale a forței de muncă. Scopul său este acela de a crește calitatea sistemelor și practicilor de formare profesională, de a asigura instrumente moderne și noi abordări în formarea profesională pe parcursul vieții.

Grundtvig

Programul Grundtvig își propune să ofere alternative educaționale și să îmbunătățească accesul celor care, indiferent de vârstă, doresc să dobândească noi competențe prin forme de educația adulților. Grundtvig vine în întâmpinarea nevoilor de predare/învățare ale adulților și se adresează instituțiilor sau organizațiilor care asigură sau facilitează educația acestora. Cele trei concepte formal, informal și nonformal se completează reciproc în cadrul programelor de învățare continuă. Pe scurt, dacă **educația formală**, oficială, are loc într-o instituție de învățământ - școală, facultate, etc., iar **educația informală** reprezintă influențele spontane sau neorganizate din mediu, familie, grup de prieteni, mass media etc. asupra individului, **educația nonformală** vine să personalizeze și să dezvolte, acasă, la locul de muncă, în comunitate, și, uneori, chiar la școală, în afara curriculei oficiale, acele competențe, aptitudini, cunoștințe pe care fiecare le simte mai aproape de suflet.

Educația nonformală

Educația nonformală are loc, așa cum spune și denumirea, în afara mediului formal, în afara a ceea ce se întâmplă la școală, la universitate sau alte programe acreditate de formare. Este flexibilă, dar urmărește o serie de obiective de învățare, fapt ce îl motivează și îl responsabilizează pe cel care învață. De altfel, acesta este implicat în mod direct și activ în procesul de educație nonformală.

În funcție de specificul fiecărei țări, ea poate acoperi programe educaționale care să contribuie la alfabetizarea adulților, la educația de bază pentru cei care au părăsit sistemul formal de educație, la îmbunătățirea abilităților de viață și la locul de muncă, precum și la cultura generală. Conform Standardului Internațional de Clasificare în Educație (ISCED 1997), aprobat de UNESCO, programele de educație nonformală nu sunt obligate să urmeze un sistem gen "scară în trepte" și pot avea durate variate.

În **România**, conceptul de educație nonformală nu a fost încă definit într-o formulă care să fie universal acceptată și recunoscută. Cu toate acestea, activitățile care pun accent pe dezvoltarea unor abilități personale și profesionale în afara cadrului oficial încep să capete amploare, în special în rândul tinerilor, fiind o chestiune relativ nouă. În alte țări se adresează tuturor categoriilor de vârstă. La nivel comunitar educația nonformală este realizată de către formatori, facilitatori, voluntari care au obținut competențe, abilități și certificate pentru domenii diverse în care s-au instruit.

În prezent, principalii furnizori de educație nonformală și pe tot parcursul vieții în România sunt: programele europene specializate, ONG-urile și unele companii prin programele lor de CSR. Aici pot fi menționate companii precum SIVECO România, Microsoft România sau Oracle România.

Prof. Constantinescu Ion

“PROTECȚIA MEDIULUI, CERINȚĂ A DEZVOLTĂRII DURABILE”

a II-a ediție a simpozionului județean 2010 “Sănătatea pământului, sănătatea omului”

Ideea de dezvoltare durabilă a apărut ca o necesitate la acțiunile abuzive ale omului asupra naturii, cu urmări negative privind poluarea aerului, apei, solului și diminuarea resurselor, toate cu efecte îngrijorătoare pentru viitorul omenirii. Cea mai cunoscută definiție a dezvoltării durabile („*sustainable development*”), este cu siguranță cea dată de Comisia Mondială pentru Mediu și Dezvoltare (WECD) în raportul “Viitorul nostru comun”, cunoscut și sub numele de Raportul Brundtland: „dezvoltarea durabilă este dezvoltarea care urmărește satisfacerea nevoilor prezentului, fără a compromite posibilitatea generațiilor viitoare de a-și satisface propriile nevoi”. De multe ori de-a lungul istoriei, omenirea a fost pusă să aleagă, și în funcție de ceea ce am ales, viața noastră ca specie, ca vietuitoare pe această planetă, a urmat o cale nouă, însă în mod sigur diferită față de felul cum am trăit până atunci.

De obicei noi răspundem cu indiferență, ignoranță, neacceptare, uimire, acuzații, ca la urmă, când lucrurile se înrăutățesc, să dăm dovadă de șoc, panică, agitație, furie și opoziție, iar după un timp de suferință vine decizia de a schimba lucrurile.

Pentru implementarea sistemului de agricultură durabilă este necesară o muncă susținută a întregii societăți, un vast program de cercetare, învățământ, extensie, educație și care să cuprindă fermierul, dar și întreg publicul larg: producători din alte sectoare, distribuitori, personalități decizionale. În ciuda progresului științific și tehnologic, întreaga populație de oameni suferă, de boli, de crize fără precedent, și alături de noi suferă și natura, toate ființele de pe planetă. Aceasta nu este decât ignoranța omenească, nu este libertate, pentru că toți înțelepții lumii ne-au spus că libertatea înseamnă responsabilitate, înseamnă să știi că orice acțiune are o reacțiune. Deși tindem să vedem Natura ca pe o producătoare inepuizabilă de resurse, nu este așa.. Nesocotirea legilor nescrise ale Naturii prin defrișarea necontrolată a pădurilor, exploatarea nerațională a resurselor din subsol, vânătoarea, pescuitul fără măsură, aruncarea deșeurilor în locuri nepermise sunt doar câteva dintre cauzele care au dus la degradarea și poluarea mediului.

Este necesar să devenim conștienți de responsabilitățile și de consecințele pe care le au faptele noastre în ceea ce privește protejarea mediului, menținerea echilibrului ecologic.

Țări precum Elveția, Franța, Germania sunt recunoscute pentru existența parcurilor și spațiilor verzi pe zone întinse, pentru curățenia de pe străzi, pentru implicarea în activitățile privind diminuarea factorilor poluanți. Să pășim cu demnitate alături de celelalte țări care au demarat deja o mulțime de proiecte ecologice, urmând exemplele lor și aducând noi înșine soluții pentru a împiedica distrugerea Naturii care ne oferă condițiile necesare vieții. În iunie 2006 a fost adoptată Strategia de Dezvoltare Durabilă pentru o Uniune Europeană extinsă, bazată pe strategia de la Goetheborg. Scopul declarat al strategiei reînnoite este acela de a acționa pentru o îmbunătățire continuă a calității vieții atât pentru generațiile prezente, cât și pentru cele viitoare. Calitatea aerului și a apei determină calitatea vieții fiecăruia. În plus, problema reziduurilor activităților umane a luat proporții îngrijorătoare, prin acumularea lor producându-se alterarea calității factorilor de mediu. Aceste alterări constituie cauza unor dezechilibre în faună și floră, ca și în sănătatea și bunul mers al colectivității umane din zonele supraaglomerate.

O soluție înțeleaptă pentru protejarea mediului o reprezintă și utilizarea energiei regenerabile: energia eoliană, hidroenergia și energia solară. Principalele avantaje ale folosirii acestui tip de energie, numită și “energie verde” sunt : emisia zero de substanțe poluante și gaze cu efect de seră, datorită faptului că nu se ard combustibili și nu se produc nici un fel de deșeuri. În plus, costurile sunt reduse.

Adolescenții și consumul de alcool

În România, problema alcoolului reprezintă o problemă dificilă atât pentru tineri cât și pentru părinți și cadrele didactice.

Cu toate că noile legiferări interzic vânzarea de alcool minorilor, atât în magazine cât și în baruri și discoteci, de câte ori nu s-a întâmplat să întâlnești pe stradă minori aflați sub influența băuturilor alcoolice? Ceea ce trebuie însă să conștientizăm cu toții, este faptul că vina nu este neapărat a acestor adolescenți, ei provenind în general din medii familiale dezbinat, cu părinți separați sau care datorită programului de lucru, sunt absenți cea mai mare parte a zilei.

Conform studiilor statistice, aproximativ 80-90% dintre adolescenții ajunși la vârsta de 18 ani au consumat alcool măcar o dată, în vreme ce media la care copiii încep să bea a scăzut de la 14 ani la 12 ani. Astfel, alcoolul nu numai că afectează în mod sever organismul persoanelor care consumă această băutură în exces, ci reprezintă principala cauză a depresiei la adolescenți, a scăderii performanței școlare, a activității sexuale, a apariției abuzurilor fizice și/sau sexuale, a violenței, a deceselor în urma accidentelor (cu precădere accidente de autoturism) și chiar a omuciderilor.

Conform statisticilor din ultimul an, consumul de băuturi alcoolice se regăsește la aproximativ 80% dintre elevi, iar 30% au experimentat starea de ebrietate. La băuturi alcoolice debutul precoce se produce la 14 % dintre tineri, iar starea de ebrietate este experimentată de 21% dintre aceștia. Cele mai frecvente locuri unde se consumă băuturi alcoolice se înregistrează la domiciliul utilizatorului, în aer liber în procent de 1% sau în locuri publice, precum discoteci sau baruri. În privința cantității de alcool, 15% dintre elevi declară că ating starea de ebrietate după consumarea a două pahare de alcool, iar 3% au nevoie pentru a atinge starea de ebrietate de nouă pahare.

De ce consumă adolescenții băuturi alcoolice?

Un sfert dintre respondenții la studiile statistice au invocat la consumul de alcool motive de tip relaxare, și aproximativ o treime văd în consumul de alcool o cale de a deveni mai sociabil, mai prietenos.

Apare presiunea de a bea și poate fi dificil să spui nu, mai ales când vrei să fi acceptat într-un grup, dar alcoolul este dăunător, îți poate distruge viața și te poate omorî.

Iată câteva dintre motivele pentru care consumă adolescenții alcool: pentru a se relaxa, pentru a se simți mai bine, pentru a scăpa de necazuri, pentru a fi acceptați și pentru a se adapta într-un grup.

Efectele alcoolului

Alcoolul afectează organe vitale: **stomacul**: după ce ai băut, 20% din alcool trece direct în fluxul sangvin, restul alcoolului ajunge în intestinul mic de unde va fi absorbit în sânge; **creierul**: alcoolul afectează activitatea creierului și încetinește acțiunile sistemului nervos. Procesul gândirii și concentrarea sunt afectate; **ficatul**: în ficat alcoolul se descompune în apă, bioxid de carbon și energie. Ficatul poate descompune doar 15 ml alcool/oră. Dacă bei mai mult de atât, restul alcoolului va continua să circule în sânge. Alcoolul afectează, de asemenea, capacitatea ficatului de a descompune grăsimi. Această stare se numește ciroză a ficatului și este cauzată de abuzul de alcool. Ciroza blochează fluxul sangvin al celulelor ficatului, determinând reducerea oxigenului și chiar și moartea.

Alcoolul la volan

Pentru adolescenți alcoolul la volan reprezintă o problemă importantă fiind cauza majoră a morții adolescenților între 18-19 ani. Alcoolul reduce capacitatea de a judeca distanțele și vitezele, reduce capacitatea de concentrare, încetinește reflexele, mărește dorința de asumare a riscurilor. În majoritatea țărilor, a conduce în stare de ebrietate înseamnă a avea o concentrație egală sau mai mare de 0,1 concentrație a alcoolului în sânge. Conducerea automobilului sub influența alcoolului este periculoasă și te poate costa viața. Dacă bei, nu te urca la volan. De asemenea, refuză să mergi cu mașina când cel care conduce a consumat băuturi alcoolice.

Există o soluție simplă și foarte veche de a evita toate acestea. Nu începe!

Cuvintele latin „kalendae” și slavon „koleda” pot sta la baza unei derivări, cel puțin teoretic. Dar nu trebuie să uităm faptul că este vorba de un cuvânt indo-european (cu rădăcina kal-gal-gar), așa cum, de altfel, reiese și din cuvântul englez modern „call” a chema, din norvegianul vechi „challen”, lituanianul „kalbeti” a vorbi etc.

Nu mai puțin important este și cuvântul grecesc „kaleo”, atestat în Iliada și Odiseea lui Homer. În ceea ce privește latinescul „calo”, „calare” din care provine substantivul „kalendae”, a avut și el același sens, de a anunța sau de a chema.

Dicționarul Explicativ al Limbii Române (dex) dă ca derivație probabilă latinescul „creatio-onis”, naștere.

În Transilvania se întâlnește forma feminină „colindă”, pe când în Muntenia domină neutrul „colind”, prin Transilvania fiind întâlnit pluralul „colinzii”.

Desemenea în vestul și parțial nordul Transilvaniei exceptând Maramureșul și Oașul se întâlnește forma veche „corindă” care coboară spre Hunedoara și ținutul Târnavelor „Hai corinde, corinde!”.

Alături de alți termeni care au trecut prin filieră slavă ca „Rusali”, „Traian” și „Crăciun”, insular mai apar și alte derivate: „colindră” (Ținutul Sibiului) și „colinde” (Țara Loviștei), unde domină, totuși, denumirea muntenească.

Prin părțile Buzăului colindele se numesc „flori” după cum sorcova este denumită „cântători”, nume care pare a veni de la mlădițele de măr utilizate la sorcovă de către copii, care aici au preluat și repertoriul de colinde.

Toate datele existente până acum precum și analiza obiceiului colindatului alcătuiesc „baza etnografică a unor numeroase imagini și simboluri” în general colinda se cântă, doar formele finale de urare se recită. Colindele de Bobotează sunt mai răspândite în Muntenia și Transilvania, tematica lor fiind luată de Botezul Domnului.

Județul Dâmbovița, ani de-a rândul a fost văduvit de atenția sistematică a etnografilor deși nu trebuie să trecem cu vederea valoroasele lucrări elaborate de către Constantin Manolescu, Iosif Herța, Andrei Bucșan, Radu Răutu, Ion Ghinoiu, Nicolae Constantinescu, Anca Giurchescu, Adriana Cuciureanu și Florentin Anghelescu.

Textele colindelor ascund în ele, în egală măsură și elemente păgâne, arhaice, nealterate, nemodificate de schimbarea adusă de creștinism.

Prof. Andreescu Lucica

Fiecare generație trebuie să transmită celei următoare, un stoc de capital stabil. Dacă nu face acest lucru, dezvoltarea nu este durabilă, în sensul că fiecare generație sărăcește pe cele viitoare.

Cu toții ne dorim să trăim într-un loc curat, un loc mai verde, prielnic pentru sănătatea noastră. Pentru aceasta, este necesar să îi ajutăm și pe ceilalți să constientizeze importanța acestor factori în viața noastră. Din fericire, odată cu aderarea României la Uniunea Europeană, au apărut diverse organizații ce oferă informații legate de mediu și mobilizează tinerii în scopul desfășurării activităților de voluntariat.

Dezvoltarea, mai cu seamă după ce i s-a adăugat și atributul *durabilă*, a devenit aproape o sintagmă magică, de la care toată lumea așteaptă transformări miraculoase. Durabilitatea se referă la capacitatea unei societăți, ecosistem sau orice asemenea sistem existent, de a funcționa continuu într-un viitor nedefinit, fără a ajunge la epuizarea resurselor cheie. Enumerată printre cei patru piloni ai dezvoltării durabile (alături de cel economic, social și cultural), protecția mediului și expresia sa juridică sunt influențate major, de evoluția acestui concept important al lumii contemporane.

Găsirea unui echilibru, între capacitățile naturale existente și nevoile (prezente și viitoare) ale societății este o problemă esențială. În relația om-natură trebuie o bună gestiune a problemelor mediului.

Progresul de durată este posibil, numai dacă se are în vedere multitudinea interrelațiilor tuturor laturilor privind resursele, mediul, activitatea economică și politică, precum și integrarea practicilor culturale, biologice și mecanice, care stimulează recircularea resurselor, promovează echilibrul ecologic și biodiversitatea. Ciudat animal este omul! În loc să se bucure că respiră în voie, că poate și trebuie să-și păstreze habitatul, își pune singur catușe pe mâini. Pentru că poluarea nu este altceva decât cătușă care ne va închide orizontul și nouă, și generațiilor viitoare. Dovada vie că există încă sensibilitate, nevoie de frumos și bine, este faptul că pretutindeni s-au găsit și se vor găsi oameni interesați de „problemele societății, îngrijorați de starea de violență, de zdruncinarea valorilor morale și naturale” și care nu-și pierd credința în Dumnezeu că, în ciuda atâtor agresări, sănătatea morală a planetei, fibra ei intimă, bună, va fi salvată...

„Treziți-vă, oameni buni!”, „A nu suferi este un drept al omului de pretutindeni, indiferent unde locuiește!”, „Stăpânim natura prin a ne supune ei”.

Prof. Andreescu Lucica

Stresul, o problemă de sănătate pe care o poți evita

Fiecare zi este un continuu montagne-rousse pentru fiecare dintre noi.

Dacă îți sună familiar, înseamnă că și tu te confrunți cu multiplele fațete ale stresului. Experții în gestionarea stresului afirmă că reducerea acestuia necesită atenție și disciplină. Activitățile care ajută la reducerea stresului presupun exerciții fizice zilnice, descoperirea unor modalități constructive de management al emoțiilor (în special a celor negative), socializarea, efectuarea unor exerciții de relaxare și urmarea unui stil de viață și a unei diete sănătoase. Nici una dintre aceste metode nu poate elimina complet stresul, însă, odată ce le pui în aplicare, vei observa că te ajută să echilibrezi stresul cu experiențe pozitive, pentru o minte și un trup mai sănătoase. Studiile arată faptul că gestionarea stresului nu te ajută doar să îți îmbunătățești calitatea

vieții, ci și să trăiești mai mult.

Cum identifici factorii personali de stres

În mod evident, cu cât te gândești mai atent la lucrurile care te stresează, cu atât poți face față mai ușor situațiilor stresante din viața ta. Și aceasta deoarece: odată ce descoperi rădăcina stresului tău și factorii declanșatori, cu atât vei avea mai multe șanse să îi eviți.

Învață să înțelegi de unde provin și cum evoluează sentimentele tale, pentru a deține controlul vieții tale. Acest lucru te va ajuta să diminuezi stresul cotidian. Recunoaște faptul că stresul este cel care îți modifică în mod neplăcut comportamentul și nu altceva - acest lucru te va ajuta să reduci anxietatea legată de comportamentul tău, în sine. Identifică factorii personali de stres, în funcție de Scala Stresului.

Aceasta, cunoscută și sub numele de Scala Reajustării Sociale, trece în revistă severitatea stresului cauzat de evenimente obișnuite în viața fiecăruia, cum ar fi căsnicia și divorțul, nașterea și decesul, plecarea la facultate sau schimbarea serviciului.

Evenimentele aflate pe primele poziții ale acestei scale - cele legate de moarte, accidente sau boală - sunt considerate a avea cel mai mare risc pentru declanșarea afecțiunilor fizice și psihice legate de stres decât cele aflate la finalul listei (cum ar fi obținerea unui credit, pensionarea sau primirea unei amenzi de circulație). Persoanele care se află la risc, respectiv cele care au mai mult decât un factor de stres de "calibru mare", au nevoie cel mai mult de managementul stresului.

Scala Stresului îți spune cât de mult te afectează evenimentele din jurul tău...

Stresul este o experiență diferită pentru fiecare dintre noi, însă cele mai obișnuite evenimente și tranziții - nașterea și decesul, accidentele sau boala, faptul că ai fost victima unei tâlhării sau a unei infracțiuni asemănătoare, schimbările dramatice din viață, care îți afectează situația familială și pe cea financiară - înseamnă stres și adaugă stres fiecărei zile... Mai multe studii de specialitate arată că există în jur de 50 de evenimente majore care pot fi listate în funcție de gradul de stres pe care îl provoacă. Cu cât este mai mare numărul evenimentelor stresante pe care le trăim, cu atât există un risc mai mare să dezvoltăm o afecțiune fizică sau mintală.

- Decesul soțului/soției sau al partenerului de viață;
- Decesele unui membru foarte apropiat al familiei;
- Un accident sau o boală gravă;
- Încarcerarea în închisoare sau în cadrul altor instituții, cum ar fi școala de corecție, un centru de dezintoxicare etc.;
- Un accident grav în care a fost implicat sau o afecțiune gravă de care suferă un membru apropiat al familiei;

Originile colindului – începuturile folcloristice, teorie și controversă

La începutul secolului al XX-lea lucrarea lui Al. Rosetti a reprezentat o primă încercare de a elucida problema colindatului creștin.

Prima colecție de colinde se datorează lui Anton Pann, care în anul 1830 în lucrarea "Versuri muzicești" va introduce o serie de colinde în forma sa autentică, precum „Juni cu Juni se întâlniră”, din repertoriul muntean.

Anastase Marinescu va publica o lucrare "Colinde" în anul 1859 la Pesta, urmată de „Poiezie populară, colinde culese și corectate” București 1867 fiind la rândul lui un pionier al folclorului românesc.

În anul 1880 ținutul Dobrogei este redescoperit de Teodor Burada care în lucrarea „O călătorie în Dobrogea” aduce pentru prima dată în fața publicului, colinde din această regiune, cea dintâi cercetare folclorică de tip monografic.

Colindele muntenești au fost culese și atent inventariate de Nicolaie Păsculescu, în volumul „Literatură populară românească”, apărut la București în anul 1919.

Anul 1931 reprezintă un moment de cotitură în folcloristica românească prin apariția lucrării lui Sabin Drăgoi „Colinde și melodii” (1924 -1930), prima lucrare în care apare și notația muzicală de către un specialist.

În anul 1936 Constantin Brăiloiu îi va publica postum colecția de colinde a lui Gheorghe Cucu. Lucrarea „200 de colinde populare” culese de la elevii Seminarului Nifon 1924 -1927 premiată de Societatea Compozitorilor. Amintim: „la sculați boieri mari”, „Domn Domn, să-nălțăm”, „Astă seară-i seară mare”, care deși culese din Muntenia, vor cunoaște o largă răspândire.

Colindele cântate de grupuri de fete cu vârste între 10-15 ani sunt specifice pentru Sărbătorile de iarnă. Băieții colindă cu „Steaua”, „Capra” și „Plugușorul”. Colindele tradiționale de grup sunt cântate pe o singură voce și sunt pline de energie vocală numit „ceată” sau simplu „colindător”.

Textele colindelor ascund în ele, în egală măsură și elemente păgâne, arhaice, nealterate, nemodificate de schimbarea adusă de creștinism.

De numeroase ori s-a pus problema originilor atât a colindului, ca tip de urare, cât și a obiceiului practicat într-o anumită perioadă a anului. Criticul Vasile Lovinescu a afirmat, fără echivoc, în cartea „Dacia hiperboreană” „colindele nu sunt, bineînțeles latine, ci urcă la obârșia comună proto-pelasgă într-o antichitate abisală, ele sunt tot ce e mai misterios în poezia populară românească”.

Dacă considerau aceste cântece sfinte și le adresau divinității pentru a fi apărați de cei răi. Preoții se rugau pentru har, existând convingerea puternică conform căreia cei care colindă erau curățați atât sufletește cât și trupește, iar legătura stabilită în mod direct cu Zalmoxe de către daci se realizează prin intermediul acestor colinde.

Odată cu expansiunea Imperiului Roman are loc și un proces de așa-zisă exportare a tradițiilor spirituale. Documentele ecleziastice, cronicile sau relatările diversilor călători străini care au tranzitat Țările Române, au consemnat tradițiile folclorice deși în mod oficial sărbătorile religioase creștine au fost suprapuse celor păgâne, nereușind să le substituie.

Colinda, în sens religios este prin definiție un gen de incantație, care are rostul principal de a anunța o sărbătoare religioasă, iar colindătorul este un om, trimis al preoților care transmite și execută această incantație.

Colinda, sau colind, cuvinte românești au suscit interesul lingviștilor în stabilirea unor rădăcini etimologice clare. Teoriile se bazează pe existența unei rădăcini latine, iar altele pe cea a unei rădăcini slavone-latina a fost impusă de Imperiul Roman, în timp ce slavona de Țaratul bulgar.

Acțiunea din Transilvania, în pas cu evenimentele din centrul Europei, nu a surprins deloc România. Aici, pe măsură ce evenimentele generale au indicat prăbușirea militară a centralilor, nevoia acțiunii pentru preluarea inițiativei politice și militare, în vederea salvării intereselor naționale superioare, s-a impus. La *24 octombrie/6 noiembrie 1918*, fiind informat despre iminența încheierii unui armistițiu cu Germania, regele Ferdinand a cerut demisia guvernului Marghiloman, formându-se în aceeași zi un guvern prezidat de *generalul Constantin Coandă*. El a adresat la 27 octombrie/9 noiembrie un ultimatum trupelor de ocupație inamice, cerându-le retragerea și evacuarea teritoriului României. Când trupele Antantei venind din Bulgaria au trecut Dunărea, la 28 octombrie/10 noiembrie 1918, regele Ferdinand a ordonat o nouă mobilizare a armatei, iar guvernul de la Iași a înștiințat Antanta oficial că regimul rezultat de pe urma prevederilor păcii de la Buftea-București încetase să mai existe, iar România își redobândea dreptul, ca țară aliată, de a-și îndeplini revendicările sale legitime. S-a declarat război Germaniei, iar trupele române au trecut la preluarea tuturor teritoriilor ocupate, din care inamicul se retrăgea în grabă.

În acest fel înceta ocupația inamică și efectele păcii impuse României în 1918 de Puterile Centrale. Semnarea, la 29 octombrie/11 noiembrie 1918, a armistițiului de la Compiègne, de către Germania cu puterile aliate și asociate găsea prin urmare România alături de acestea din urmă, preocupată de realizarea întregirii naționale care, după unirea cu Basarabia, era pe cale de a se realiza și în celelalte importante teritorii românești. În perspectiva atingerii acestui obiectiv s-au dovedit esențiale și asigurările date de autoritățile române că viitoarea Românie avea să fie un stat democratic, clădit pe libertate, dreptate pentru toți, de orice neam și religie, în care aveau să se realizeze o reformă electorală și una agrară pe măsura așteptărilor.

Cu aceste asigurări, **Adunarea Națională a românilor din Transilvania** s-a ținut la **18 noiembrie/1 decembrie 1918**, reprezentând cea mai importantă expresie a voinței de unire. Reunind 1228 de delegați cu mandat de unire, în mijlocul a peste 100.000 de oameni prezenți la Alba Iulia, adunarea a decretat solemn unirea românilor din Transilvania, Banat și Țara Ungurească și a teritoriilor locuite de ei cu România. Adunarea își exprima dorința ca viitorul congres de pace să îndeplinească o comunitate a națiunilor libere, saluta eliberarea celorlalte națiuni subjugate din fosta Austro-Ungarie și se înclina înaintea memoriei românilor care se jertfiseră pentru îndeplinirea idealului național. Adunarea mulțimea, de asemenea, puterilor aliate care luptaseră pentru salvarea civilizației.

Adunarea de la Alba Iulia marca astfel îndeplinirea a ceea ce contemporanii au numit **Unirea cea Mare**, pentru a o deosebi de **Unirea din 1859**.

Odată cu Unirea, cu regatul român, a Basarabiei, Bucovinei, Transilvaniei, Banatului și a părților ungurești, România dobândește, la sfârșitul anului 1918, după enorme eforturi militare și sacrificii uriașe, o nouă configurație. Ea devenea, cum, tot contemporanii evenimentelor au denumit-o **România Mare**. Aceasta era, la sfârșitul anului 1918, în Europa de după războiul mondial, o realitate de fapt nouă, în ordinea cea mai largă a noilor realități născute pe ruinele celor trei imperii care se prăbușiseră: cel rus, cel austro-ungar și cel german. Dimensiunile acestei prăbușiri, cea mai mare de la căderea Imperiului Roman, erau egale doar de proporțiile uriașe ale schimbărilor intervenite în centrul și răsăritul Europei, iar între acestea întregirea statului național român fiind una dintre cele mai de seamă.

Realitatea existenței noii României urma, de altfel, a fi consacrată, în drept, în cursul viitoarei conferințe de pace, anunțată a se ține la începutul lui 1919. Cu aceasta, la finalul anului 1918, unul din mobilurile istoriei românilor din secolele al XVIII și al XIX-lea, și anume îndeplinirea unui singur cadru statal de viațuire, în limitele națiunii, își afla împlinirea. În viziunea celor mai mulți istorici contemporani, evenimentele legate de aceste momente marchează sfârșitul epocii moderne la noi.

Prof. Iurea Ionuț

- Imposibilitatea de a obține un credit sau un împrumut financiar;
- Divorțul;
- Faptul că ai fost victima unei tâlhării, a unui viol etc.;
- Faptul că ai fost victima unor acțiuni polițienești în forță;
- Infidelitatea;
- Violența domestică sau abuzul sexual;
- Separarea de sau împăcarea cu soțul/soția sau partenerul de viață;
- Concedierea;
- O perioadă financiară extrem de proastă;
- Decesul unui foarte apropiat prieten;
- Faptul că ai supraviețuit unui dezastru;
- Faptul că ești părinte singur;
- Responsabilitatea asumată pentru cineva drag, în vârstă sau care are o problemă de sănătate;
- Pierderea sau reducerea masivă a beneficiilor asigurării de sănătate;
- Faptul că ai fost arestat sau un membru apropiat al familiei a fost arestat pentru încălcarea legii;
- Neînțelegerile în ceea ce privește pensia alimentară a copiilor, custodia acestora sau drepturile de vizitare;
- Implicarea într-un accident rutier;
- A fi criticat sau avertizat la locul de muncă;
- O sarcină nedorită sau neplanificată;
- Faptul că trebuie să ai grijă de un copil care se mută la tine acasă;
- A avea un copil care are o problemă de comportament, de învățare sau un handicap;
- Experimentarea discriminării sau a hărțuirii sexuale la locul de muncă;
- Încercarea de a modifica un comportament dependent - dependența de alcool, de droguri etc.;
- A descoperi și a încerca să modifici un comportament dependent al unui membru apropiat al familiei;
- Restructurările la locul de muncă și reducerea personalului;
- Infertilitatea sau pierderea unei sarcini;
- Faptul că te căsătorești sau faci acest lucru pentru a doua oară;
- Schimbarea locurilor de muncă și a carierelor;
- Sarcina în sine;
- Experimentarea discriminării sau a hărțuirii sexuale în afara locului de muncă;
- Eliberarea din închisoare;
- Un nou serviciu al soțului/soției sau al partenerului de viață;
- Certurile grave cu șeful sau cu colegii de serviciu;
- O nouă locuință;
- Găsirea creșei sau a grădiniței potrivite pentru copilul tău;
- Schimbarea poziției la locul de muncă - transferul sau promovarea;
- Intrarea în familie a unui nou membru;
- Schimbarea responsabilităților la locul de muncă;
- Faptul că unul dintre copiii tăi pleacă de acasă;
- Obținerea unei ipoteci pe casă;
- Obținerea unui împrumut financiar, altul decât ipoteka;
- Pensionarea;
- Începerea sau finalizarea studiilor;
- Primirea unei amenzi pentru încălcarea regulilor de circulație.

Sursele de stres

După cum poți observa, stresul poate proveni din mai multe surse, unele dintre ele poate chiar neașteptate. Un doctor specializat sau un consilier poate încadra acești factori de stres în mai multe categorii, după cum urmează:

Factori de stres fizici și psihologici

Această categorie include orice, de la lipsa somnului până la operații chirurgicale complicate. Factorii de stres cei mai frecvenți sunt reprezentați de emoțiile negative, cum ar fi ura, mânia, tristețea și teama.

Factori de stres care țin de trecut, prezent și viitor

Printre factorii de stres care țin de trecut se numără experiențele traumatizante din perioada copilăriei, care își pot continua efectul și acțiunea și în prezent. Factorii de stres din prezent sunt reprezentați de termenele limită de la locul de muncă, de activitățile gospodărești zilnice etc. Factorii de stres care țin de viitor se referă la lucruri care nu s-au petrecut încă, dar la care continuăm să ne gândim foarte mult și care ne îngrijorează, cum ar fi impozitele, planificarea unui eveniment de amploare etc.

Factori de stres pozitivi și negativi

Așa cum am subliniat în repetate rânduri, stresul poate fi pozitiv (o promovare, o nuntă ale cărei detalii organizatorice le pui la punct etc.), generând o stare de excitație nervoasă care te face să mergi mai departe, căutând cele mai bune soluții în situațiile date. În aceeași măsură, stresul poate fi negativ, afectându-ne la un nivel profund, în plan fizic și mintal (pierderea serviciului, divorțul etc.).

Deși evenimentele pozitive sunt preferabile, acestea pot fi și ele stresante deoarece pierzi ceva atunci când câștigi ceva. Spre exemplu, ai renunțat la confortul și lejeritatea unui job ale cărui subterfugii le cunoșteai foarte bine, alegând în schimb agitația unui nou job, însă acest post presupune atât provocări, cât și nevoia de adaptare la noile cerințe și solicitări.

Stresul acut și stresul cronic

Stresul acut apare, de obicei, în mod brusc și durează o perioadă scurtă de timp, cum ar fi situația neplăcută în care babysitter-ul te sună să îți spună că nu poate avea grijă de copilul tău azi, în aceeași zi în care tu ai o prezentare de proporții la serviciu.

Stresul cronic este cel de durată. Poate apărea în urma unui job lipsit de perspective și de satisfacții, în urma unei relații nefericite și abuzive sau din cauza unui trai îndelungat în sărăcie. De asemenea, acest tip de stres își poate avea originea în experiențele traumatizante din copilărie.

Având în vedere că acest tip de stres are o durată îndelungată, efectele sale sunt mult mai pronunțate și mai dăunătoare decât cele ale stresului acut. Stresul cronic te poate epuiza atât la nivel psihic și mintal, cât și la nivel fizic. Pentru că reușește să acapareze viața unei persoane atât de mult, stresul cronic îi poate determina pe oameni să creadă că trebuie să învețe să trăiască cu el în loc să încerce să îl diminueze. A face față problemelor de fond este primul pas în procesul de reducere a efectelor dăunătoare ale stresului.

Prof. Arsene Carmen

Manifestul împăratului, în acest sens, din 3/16 Octombrie 1918, care promitea popoarelor „credincioase” imperiului transformarea statului într-o federație de state autonome, a fost primit cu un răspuns negativ. Propunerea împăratului nu mai era de mult un răspuns la aspirațiile lor, iar în funcție de situația din diferitele provincii, acțiunea românilor a luat și ea proporțiile unei revoluții naționale. Aceasta s-a manifestat de fapt ca parte a revoluției care a cuprins întreg Imperiul Austro-Ungar, care-și trăia astfel ultimele zile ale existenței sale.

Au reacționat mai rapid românii din Bucovina. În fața primejdiei ca trupele ucrainene să ocupe Galiția și Bucovina, **Consiliul Național Român**, creat din inițiativa lui *Sextil Pușcariu* și *Iancu Flondor* la Cernăuți, a convocat o adunare a reprezentanților poporului român din Bucovina. Ea s-a ținut la 14/27 octombrie 1918, declarându-se **Adunare Constituantă**, desemnându-se și un guvern condus de I. Flondor. Intervenția forțelor ucrainene a determinat acest guvern să ceară trimiterea armatei române în Bucovina, iar la 15/28 noiembrie, un congres al reprezentanților întregii populații din Bucovina, în frunte cu membrii **Consiliului Național Român**, au adoptat cu unanimitate de voturi o moțiune care declara **Unirea necondiționată a Bucovinei**, în vechile ei hotare, cu regatul României.

Între timp, în Transilvania, **Partidul Național Român**, care-și reluate activitatea militantă, a organizat întrunirea de la Oradea (29 septembrie/12 octombrie 1918) a reprezentanților tuturor forțelor politice românești. S-a adoptat cu acest prilej o declarație care proclama independența națiunii române în cadrul imperiului. S-a creat un comitet de acțiune pentru înfăptuirea țelului proclamat, format din Vasile Goldiș, Iuliu Maniu, Al. Vaida-Voievod, Ștefan Cicio-Pop, I. Suciuc, cu sediul la Arad.

Intervenind la 3/16 octombrie, amintitul manifest al împăratului Carol al V-lea „*Către popoarele mele credincioase*”, care propunea federalizarea imperiului în șase state independente: austriac, ungar, ceh, iugoslav, polonez și ucrainean, **Partidul Național Român** a trebuit să se pronunțe răspicat asupra acestei noi formule care-i neglija pe români, rezervându-le includerea lor și a teritoriilor locuite de ei tot în Ungaria.

În numele **P.N.R.**, la deschiderea lucrărilor parlamentului maghiar, la Budapesta, la 5/18 octombrie 1918, deputatul Alexandru Vaida -Voievod a proclamat independența populației românești din Transilvania.

Transpunerea în fapt a independenței astfel proclamate a făcut apoi obiectul unei ample acțiuni desfășurate în octombrie și noiembrie 1918 în Transilvania și Banat. Din 30 octombrie/12 noiembrie 1918, această acțiune de proporții unei revoluții naționale a fost coordonată de **Consiliul Național Român Central**, în care **P.N.R.** era reprezentat în mod egal, cu câte 6 reprezentanți, cu **Partidul Social Democrat din Transilvania**. Ca urmare, crearea de sfaturi (consilii naționale) și gărzi naționale românești în Transilvania și Banat a condus la preluarea efectivă a administrației și autorității la nivel local, în aceste teritorii, de către români. În fața acestei realități imposibil de negat, la Arad, între 13/25-15/28 noiembrie 1918, reprezentanții guvernului maghiar au purtat tratative cu reprezentanții **Consiliului Național Român Central**, într-o ultimă încercare de a găsi o cale de a salva granițele „istorice” ale Ungariei. Aceasta se proclamase ea însăși republică independentă, la 2 noiembrie 1918, sperând menținerea „integrității sale”, în condițiile în care, la 3 noiembrie 1918, Austro-Ungaria semnase armistițiul cu Antanta, dar încetase a mai exista, de fapt: la 28 octombrie, Cehoslovacia își proclamase independența, iar Austria era în revoluție ca și Ungaria, de altfel.

În negocierile de la Arad, delegația română, în numele națiunii române, a anunțat hotărârea acestuia de a prelua puterea administrativă „pe întreg teritoriul ce-știm al nostru”. Pentru a consfinți cu un gest plebiscitar această realitate, **Consiliul Național Român Central** a hotărât, la reuniunea sa din 16/29 noiembrie 1918, convocarea unei **Adunări Naționale**, la Alba Iulia, formată în concordanță cu tradiția istorică a luptei naționale a românilor, dar și în replică la necesitatea politică a momentului. Ea putea fi acea dovadă, în fața lumii, a „*aspirațiilor naționale clar exprimate*” ale românilor din fosta Austro-Ungarie, conform principiilor wilsoniene.

Formarea statului național unitar român

Chiar și în condițiile dramatice din iarna și primăvara lui 1918, existau indicii că întregirea națională ținea mai puțin de conjunctura nefavorabilă din relațiile cu centralii.

Prăbușirea Imperiului Țarist demonstrase că războiul putea conduce la producerea unor revoluții, că soarta acestuia se împletea de acum cu cea a revoluțiilor. Modul în care bolșevicii manevraseră sau chiar manipulaseră promisiunile revoluției, în interesul dobândirii puterii politice, principiile vehiculate ce aveau un ecou profund în masa societății, erau și ele un bun exemplu privind sensul mai larg al evoluțiilor, iar românii nu rămăseseră nici ei în afara acestora. Pe fundalul dezagregării Imperiului Țarist, renașterea unor mișcări de eliberare națională, ținând la crearea unor state propii, luase amploare în răsăritul Europei. Când puterea bolșevică a vehiculat ideea îndreptățirii popoarelor fostului imperiu la libertate și autodeterminare, mergând până la separarea lor și crearea de state independente (declarația din 2/15 noiembrie 1917), românii au recurs și ei la acest drept.

Organele puterii locale revoluționare din Basarabia, născute în perioada în care autoritatea centrală a Moscovei se pulverizase, ca expresie a unor certe progrese ale mișcării românești de emancipare națională, proclamaseră deja, în cadrul unui *Mare Congres Ostășesc* ținut la *Chișinău* (2-7/15-20 noiembrie 1917), autonomia politică și teritorială a Basarabiei. Se hotărâse să se organizeze o forță armată proprie a noului stat, iar ca organ reprezentativ urma a se crea și **Sfatul Țării**. Întrunit trei săptămâni mai târziu, acesta reunea 84 de deputați moldoveni și 36 ai minorităților, iar în condițiile instalării puterii sovietice la Petrograd, la 2/15 decembrie 1917, el a proclamat *Republica Democratică Moldovenească Autonomă* în cadrul *Republicii Federative Democratice Rusești*. Cum această federație era doar o formulă goală de orice conținut, real și juridic, mișcarea națională a românilor din Basarabia s-a întărit ulterior, orientându-se totuși decis către o unire cu România. Deoarece relațiile României cu puterea bolșevică rusă s-au înrăutățit, în ianuarie 1918, în haosul creat de formațiunile militare bolșevice în sudul Rusiei și în Basarabia, guvernul român răspunsese trimițând în ianuarie 1918 trupele române în Basarabia, pentru a asigura nu numai paza depozitelor militare ci și a bunurilor sale aflate între Nistru și Prut. Declarându-și în fața **Sfatului Țării**, la *Chișinău* (14/27 martie), intenția de neamestec în acțiunile acestuia, generalul Ernest Broșteanu și trupele române au dezarmat totuși trupele bolșevice din Basarabia, ceea ce a atras acea rupere a relațiilor diplomatice dintre România și puterea bolșevică.

În aceste condiții, întărindu-se curentul unionist, la **27 martie/9 aprilie 1918**, cu 86 de voturi pentru, trei contra și 36 abțineri (ale delegaților ce nu aveau mandat expres), **Sfatul Țării** a luat decizia istorică a **Unirii Basarabiei cu România**. Ea se întemeia pe baza dreptului istoric și etnic, în temeiul principiului autodeterminării popoarelor. Venit la Chișinău după exprimarea votului, primul ministru Alexandru Marghiloman a luat act de decizia **Sfatului Țării** și a proclamat „*Basarabia unită, de data aceasta pentru totdeauna, cu România, una și indivizibilă*”.

Desigur că actul Unirii Basarabiei a trezit românii încrederea în posibilitatea realizării întregirii naționale, în ciuda împrejurărilor generale nefavorabile.

După puternica ofensivă a armatei franceze de la sfârșitul lunii iulie și începutul lui august 1918 (a *doua bătălie de la Marna*), odată cu ruperea frontului german, la 8-11 august, semnele înfrângerii militare a centralilor pe frontul de vest s-au înmulțit. La 26 septembrie 1918 forțele aliate au început o ofensivă generală, care a produs mai întâi capitularea fără condiții a Bulgariei (29 septembrie 1918). Forțele aliate din Balcani s-au putut astfel îndrepta spre Dunăre.

Confruntat cu eșecul în război și cu efectele negative ale acestuia asupra vieții economice și sociale interne, Imperiul Austro-Ungar a recurs la ultima posibilitate de a evita prăbușirea: la 27 septembrie 1918(stil vechi), împăratul Carol al V-lea de Habsburg a cerut pace puterilor Antantei, propunând organizarea imperiului pe baze federative.

Ce te costă să fi om?

În prezent, când cultura este lăsată pe planul al doilea, când preocupările spiritului sunt încălțate de cele materialiste, grija pentru cultură trebuie să fie preocuparea de bază a tuturor celor chemați să desăvârșească educarea tineretului.

Formarea personalității armonioase a tânărului, natura civilizată a omului este un atribut care se câștigă în timp, felul de a fi, manierele concentrate în gesturi sunt condiționate de concepte morale, de educație primită în timp.

Adolescența este perioada de căutare a unei identități, de unde și nevoia de modele. Tânărul încearcă să se cunoască printr-o continuă confruntare cu alții pe care îi imită sau îi respingem. Este foarte importantă evitarea confuziilor de valori.

Satisfacția existențială vine din înțelegerea dimensiunii spirituale a acesteia, nu din căutarea scopurilor materiale de orice fel.

Orice viață împlinită nu poate avea loc în afara căutărilor de ordin spiritual.

Lipsa de educație religioasă generează un comportament primar, brutal, lipsit de respect ce duce la violență.

Ni se cere o atitudine în fața unor valori morale în afara legilor omenești care înseamnă o raportare la cuvântul lui Dumnezeu. Având credință devenim responsabili față de noi înșine, față de ceilalți. Credința ne amintește să ne apropiem unii de alți prin iubire „Iubește-l pe aproapele tău ca pe tine însuși”.

Știm că răul este absența binelui, înțelegem astfel că, la modul profund, respectarea nonviolentei nu presupune doar abținerea de la a fi violent sau „a face rău” ci implică „a face bine”, a iubi.

Ce te costă să fi bun cu ceilalți, să ajuți atunci când o poți face? Ce te costă să fii politicos, să nu minți, să spui o vorbă bună, să fi loial, să-ți ții promisiunile, să fii răbdător cu aceia care au nevoie de tine?

Nu costă nimic. Cu toate acestea uităm să fim buni cu noi înșine și cu alții. Virtuțile au devenit desuete. Frica de a fi bun este justificată, căci bunătatea apare ca o stare de slăbiciune, care-i ajută pe ceilalți să ne speculeze și să ne aducă suferință. Este o scuză jalnică prin care ne alungăm din minte intențiile bune. În orice moment se află cineva în preajmă care are nevoie de bunătatea și ajutorul nostru.

Nu există o mai mare senzație de împlinire decât constatarea că ai fost util, că ai ajutat.

Educația în sprijinul competiției, al ambiției stimulează agresivitatea, aberațiile lumii pe care o vedem azi plină de nereguli și de greutate. Educația trebuie să se regăsească în interiorul nostru ca bunătate, ca gândire armonioasă. Fără educație spirituală vom continua să ne prefacem manierați, în vreme ce ne gândim cum să moară mai repede capra vecinului.

Iată de ce trebuie să ne punem mai des această întrebare: ce te costă să fi om?

Prof. Tița Iulia

Despre adolescență și adolescenți

Adolescenții sunt diferiți prin caracter, comportament, fizic, gândire, iar lista ar putea continua. Fiecare om este unic și trăiește într-o lume a sa. În cadrul acestei etape te maturizezi, începi să privești lucrurile dintr-o altă perspectivă, devii alt om, diferit de ceea ce ai fost până acum.

Adolescența reprezintă o perioadă inițiativă, în care fiecare începe să cunoască mai bine lumea, să-i descopere secretele, să pornească pe cărările neumblate ale vieții, să se inițieze în toate domeniile. Începe să se cunoască pe sine, descoperă laturile personalității lui și realizează schimbările esențiale ce îi marchează existența.

Deși fiecare etapă de vârstă își are valoarea ei în evoluția ființei umane deoarece este consecința celei dinainte și o pregătește pe cea care urmează. **Adolescența** ocupă totuși, un loc important, căci este vârsta marilor prefaceri, a marilor efervescențe, vârsta la care se plămădește omul de mâine. Este, în plus, vârsta marilor întrebări, a viselor îndrăznețe, a zborului avântat, cu aripi largi deschise, spre înălțimi, spre viitor. Socotită, metaforic, când "vârsta ingrată",

când "vârsta de aur", adolescența rămâne, de fapt, ceea ce J.J. Rousseau numea, pe bună dreptate, "a doua naștere".

Adolescența este perioada modificărilor nu numai în planul psihic ci și fizic. Este perioada creșterii accelerate a corpului, a transformărilor interne ale organismului care au rolul de a-l pregăti pe copil pentru viața adultă. Apar acum și modificări la nivel sentimental. Între aproximativ 11 și 18 ani, oamenii trec printr-o perioadă foarte ciudată.

Adolescenții sunt cunoscuți pentru toanele lor, pentru nesiguranță, angoase, impulsivitate, pentru faptul că sunt ușor impresionabili, nesăbuiți și rebeli, ca și pentru faptul că se culcă la ore ciudate, au perioade rapide de creștere, coșuri și o serie întreagă de obiceiuri nesănătoase.

Psihologii sunt de multă vreme intrigați de existența acestei perioade în viața umană, cu atât mai mult cu cât nici o altă specie nu trece prin așa ceva, dezvoltându-se rapid de la copilărie la stadiul adult. Acest lucru a fost adevărat inclusiv pentru strămoșii noștri – adolescentul este deci un fenomen specific uman.

Mai demult, oamenii de știință credeau că structura internă a creierului este fixată la sfârșitul copilăriei, iar comportamentele adolescenților erau atribuite hormonilor și lipsei de experiență. Cu toate acestea, a fost descoperit relativ recent că în creierul adolescenților au loc schimbări semnificative. Aceste schimbări ne ajută să înțelegem de ce se comportă adolescenții așa cum o fac chiar dacă nu și să înțelegem de ce există o asemenea perioadă în viața omului. Care pot fi avantajele acestei faze?

De ce există adolescența?

Unii oameni de știință cred că ea este necesară pentru ca să avem suficient timp să ni se dezvolte creierele. Alții sugerează că perioada adolescenței le permite copiilor să învețe subtilitățile de comportament ale unui cadru social complex.

Studii asupra tiparelor de creștere arată că rata acesteia scade în timpul copilăriei însă are o nouă zvâcnire în timpul adolescenței. Indiferent de beneficiile sau de "scopul" acestei a doua perioade de creștere rapidă, este clar că ea a fost făcută posibilă de îmbunătățirea duratei medii de viață.

Ce se întâmplă în creierele adolescenților?

Cenaclul "Flacăra"

La 17 septembrie 1973 înființează Cenaclul „Flacăra“, adevărat fenomen de masă, cu care susține, până la interzicerea sa, în 16 iunie 1985, 1.615 manifestări de muzică, poezie și dialog, în fața a mai mult de 6 milioane de spectatori. Pe scena Cenaclului „Flacăra“ se lansează spre marele public, cele mai faimoase figuri ale muzicii tinere românești, poeți și alți creatori.

În 1982, apare triplul album de discuri L.P. „Cenaclul Flacăra în concert“, iar în 1983 este realizată, fără a putea fi cuprinse decât puține filmări, pelicula de 70 de minute „Cenaclul Flacăra – Te salut, generație în blugi“, interzisă imediat de autorități.

În urma unor incidente înregistrate la un concert al Cenaclului Flacăra la Ploiești, activitatea cenaclului este interzisă până în 1990. Incidentele s-au datorat pe de-o parte condițiilor meteo (furtuna) care au făcut să fie oprit curentul electric pe Stadionul Petrolul, iar pe de altă parte faptului că unii participanți au profitat de această ocazie și au creat o busculadă soldată, se pare cu victime. La acel moment incidentul a fost trecut sub tăcere de către autoritățile comuniste.

În 7 mai 1990 înființează Cenaclul „Totuși iubirea“, pe Stadionul din Drobeta Turnu-Severin, sub impulsul ziaristului Dumitru Vișan și al fotbalistului Ilie Balaci. În cei peste zece ani de activitate, noul cenaclu susține concerte de mare succes în țară și dincolo de actualele granițe, în special la Chișinău. O parte din activitatea de excepție a Cenaclului „Totuși iubirea“ (690 de manifestări, până la 25 mai 2000) se regăsește în seria de casete audio și video editate de Fundația Iubirea, între 1995 și 1999.

Poetul Adrian Păunescu a încetat din viață vineri, 5 noiembrie 2010, la Spitalul de Urgență Floreasca din Capitală, unde a fost internat din 26 octombrie cu probleme cardiace, renale și hepatice.

A fost înmormântat cu onoruri militare pe Aleea Scriitorilor din cimitirul Bellu din Capitală, lângă Mihai Eminescu, George Călinescu și Mihail Sadoveanu, în prezența a mii de oameni.

Dintre cărțile publicate :

- Ultrasentimente (1965, poezii, debut editorial)
- Viața mea e un roman (1987, poezii)
- Sunt un om liber (1989, poezii).
- Tragedia națională (1997, poezii)
- Meserie mizerabilă, sufletul (2000, poezii)
- Măștile însângerate (2001, proze)

Amintim câteva dintre poeziile remarcabile ale marelui poet Adrian Păunescu:

- Repetabila povară (Rugă pentru părinți)
- Tăierea porcului
- Analfabeților
- Iubiți-vă pe tunuri
- Totuși iubirea
- Nebun de alb
- Umbra
- Ieșirea din soba

Aurel Martin se pronunță asupra creației poetice păunesciene zicând că e "un poet de netăgăduit talent, înzestrat cu harul de a transfigura realitatea cotidiană și, într-un fel, de a demistifica, stabilind relații noi între fenomene sau între om și lumea înconjurătoare, răsturnând, dacă e cazul, înțelesuri vechi, propunând în locu-le altele inedite, și umplând cu eul său omniprezent spațiile Universului."

prof. Marin Mioara

ADRIAN PĂUNESCU (1943 – 2010)

„Sunt un om simplu, care are șansa să devină nemuritor”

Salutul memorabil al Poetului:

***"Până la capăt cu poporul meu,
Așa să mă ajute Dumnezeu!"***

Adrian Păunescu s-a născut la 20 iulie 1943, în comuna Copăcenii, județul Bălți, Basarabia, ca fiu al lui Constantin și Floarea. Copilăria și-o petrece în comuna Barca, din județul Dolj, fiind crescut mai ales de bunicii săi, Marin C. Păunescu (învățător, revizor școlar de Dolj, întemeietor de școală și lăcașe de cultură) și Ioana Păunescu, și de mama sa vitregă, Constantina (Margareta) Păunescu.

După absolvirea diverselor clase de școală primară, gimnaziu și liceu, la Barca, la Carpa și la Craiova (Liceele „Frații Buzești” și „Nicolae Bălcescu”), rămâne fără sprijinul tatălui, care este dat afară din învățământ, pentru activitate anticomunistă (și, ulterior, la Borșa – Maramureș, arestat), Adrian Păunescu vine în București, unde urmează ultimele două clase la Liceul Central, pe care-l va absolvi în 1960. Din motive politice (tatăl fiind deținut politic), nu se poate înscrie la Facultatea de Filologie a Universității București, decât în 1963, pe care o termină în 1968. Între 1970 și 1971, timp de un an academic, este bursier al Universității Iowa – S.U.A., susținând, în ultima lună a programului american, conferințe în fața studenților americani, la Universitățile: Ann Arbor, Chicago, Columbia din Washington, Michigan etc.

A debutat ca poet în 1960, iar din 1973 a condus revista „Flacăra”. Adrian Păunescu devenise cunoscut și pentru criticile la adresa puterii, un exemplu fiind poemul „Analfabeții”, publicat în 1980, în Flacăra.

Între anii 1970 și 1980, Păunescu a devenit o figură importantă în presa românească. Cenaclul Flacăra, pe care l-a înființat, și revistele pe care le-a coordonat au exercitat o atracție indiscutabilă asupra tineretului și a vieții publice din România. De multe ori, însă, colegii de breaslă au făcut referiri la poeziile sale, în care îl lauda pe Nicolae Ceaușescu.

După căderea comunismului nu i s-a permis reîntoarcerea la conducerea revistei „Flacăra”, astfel că, în toamna anului 1990, a fondat revista „Totuși iubirea”. În calitate de publicist a mai condus ziarul „Sportul românesc”, o scurtă perioadă, în 1999, și a realizat emisiuni de fotbal la Antena 1, participând, în calitate de invitat, la numeroase emisiuni pe teme culturale și politice. Relația lui Păunescu cu regimul Ceaușescu este, în general, considerată ambiguă, mergând de la scrierea de poeme adulatoare la critici publice directe. Aceasta explică și varietatea pozițiilor pro și contra Păunescu de după 1989.

În data de 05.11.2010 a fost adus omagiul marelui poet Adrian Păunescu întemeietorului

Cenaclului Flacăra ocazie cu care au fost citite câteva din poeziile reprezentative: „Rugă pentru părinți”, „Totuși iubirea”, „Să ne iubim pe tunuri” etc. De asemenea au fost fredonate cântecele marilor artiști ai folkului românesc: Vasile Șeicaru, Ștefan Hrușcă, Tatiana Stepa etc.

Prof. Marin Rodica
Prof. Marin Mioara

În conformitate cu multe studii recente, creierile adolescenților sunt într-adevăr unice. Cu toate că multe regiuni ale creierului se maturizează în timpul copilăriei, altele se maturizează mai târziu.

Când se termină?

Nu se știe exact ce anume marchează tranziția de la adolescență la starea adultă. Sfârșitul pubertății sau al maturizării sexuale, este bine definit. Este momentul în care oasele nu mai cresc, în jurul vârstei de 16 ani la fete și 17 ani jumătate la băieți. Însă în cazul adolescenței, tranziția de la copilărie la maturitate, nu există sfârșit bine definit.

Câți adolescenți există?

Generația de adolescenți de astăzi este cea mai mare din istoria lumii, conform unui raport ONU. Unul din cinci oameni de pe Pământ au între 10 și 19 ani (aproximativ 1,2 miliarde de oameni din populația de 6,3 miliarde) și jumătate din populația lumii este sub 25 de ani. Aproape 90% dintre adolescenți trăiesc în țările în curs de dezvoltare.

Această tinerețe a lumii aduce cu ea o serie de pericole, spune raportul. Adolescenții sunt cei mai expuși la HIV/SIDA și sunt cei mai vulnerabili în urma impactului sărăciei, drogurilor, discriminării, violenței și a traficului de persoane.

Cu toate acestea, tinerețea populației reprezintă și o "fereastră demografică" unică și o "oportunitate din punct de vedere economic", mai spune raportul. "Țările pot mobiliza potențialul tinerilor pentru a se lansa pe calea transformărilor sociale și economice. Dacă li se oferă educație și sănătate ei pot deveni mai târziu motoarele productive ale țărilor la fel cum au făcut-o în cazul economiilor asiatice."

Prof. Bratu Valeria

Dacă tu ai dispărea

Dacă tu ai dispărea
Într-o noapte oarecare
Dulcea mea, amara mea
Aș pleca nebun pe mare.

Cu un sac întreg de lut
Și-o spinare de nuiel
Să te fac de la-nceput
Cu puterea mâinii mele.

Lucru lung și monoton
Să te înviez, femeie,
Eu, bolnav Hyperion
Hai și umblă, Galatee !

Dacă tu ai dispărea
Fi-ți-ar moartea numai viață
Dulcea mea, amara mea
Aș pleca în țări de gheață.

Să te fac din țurțuri reci
Să te-mbrac în promoroacă
Și apoi să poți să pleci
Orișunde o să-ți placă...

De-ai cădea într-adevăr
În momentul mării frîngeri
Aș veni la tine-n cer
Să te recompun din îngeri.

Și pe urmă aș pleca
Umilit și iluzoriu
Unde este casa mea
O mansardă-n purgatoriu.

Dacă tu ai dispărea
Și din râsu-mi și din plânsu-mi
Te-aș găsi în sinea mea
Te-aș zidi din mine însumi !

Adrian Păunescu

CÂTEVA CURIOZITĂȚI ALE NATURII

1. Furnicile nu dorm niciodată. Cu toate acestea, în zorii zilei, furnicile se întind asemenea oamenilor pentru a se dezmoți.
2. Aproximativ 90% din populația întregii planete locuiește în emisfera nordică.
3. Cimpanzeii și coțofenele sunt singurele animale care își pot recunoaște imaginea într-o oglindă.
4. Barajul Hoover din S.U.A. a fost proiectat ca să reziste pentru cel puțin 2.000 de ani. Cimentul folosit la ridicarea impresionantă construcții nu se va întări complet decât peste 500 de ani.
5. În ciuda aparențelor, două treimi din suprafața întregului continent african se află în emisfera nordică.
6. Dacă ții un caras auriu într-o încăpăre lipsită de lumină, acesta va deveni, în cele din urmă, alb.
7. Irlanda este singura țară europeană în care nu există șerpi.
8. În provincia Alberta din Canada au fost uciși absolut toți șoarecii. În prezent, este singura provincie din lume în care nu există asemenea rozătoare.
9. Ochiul unui struț este mai mare decât creierul acestei păsări.
10. Pentru fiecare om de pe Terra există circa 200 de milioane de insecte. Numai termitelile ne depășesc într-un raport de 10 la 1.
11. Balena albastră este animalul care produce cele mai puternice sunete (până la 188 de decibeli). Un astfel de sunet poate fi receptat prin apă la o distanță de până la 850 de kilometri.
12. Te-ai gândit câtă benzină ți-ar trebui ca să poți înconjura planeta cu propriul automobil? Ei bine, în rezervorul unui avion Boeing poate încăpea suficient combustibil încât să poți face acest lucru de patru ori.
13. Știi care sunt cei mai mari consumatori de Coca-Cola din lume? Dacă ați răspuns islandezii, ați dat răspunsul corect ...
14. Știi care este apetitul unui furnicar sud-american? Ei bine, acesta poate ingeră până la 30.000 de furnici... pe zi.
15. Cei mai tineri părinți din istorie (doi copii cu vârste de 8, respectiv 9 ani) au trăit în China. Copilul lor s-a născut în anul 1910.
16. Vreți să știți care este regiunea cu cea mai scăzută criminalitate? Încercați Quebec, Canada. Rata criminalității în această zonă este similară cu cea înregistrată într-un parc Disney World, aproape 0.
17. Se estimează că în lume există circa 1 miliard de vite. 200 de milioane dintre ele trăiesc numai în India, acolo unde sunt considerate animale sfinte.
18. În urmă cu 5 ani, 60% dintre cumpărătorii din supermarketurile lumii plăteau cu bani gheață. Astăzi, procentul este de doar 50%. Se estimează că în anul 2011, doar 39% dintre cumpărători vor mai plăti cu bani gheață în detrimentul cardurilor.
19. Pe suprafața unui corp uman trăiesc mai multe vietăți decât oameni pe întreaga planetă.
20. Bufnițele sunt singurele păsări care pot distinge culoarea albastră.
21. Mamiferele sunt singurele specii vii care prezintă lobi ai urechilor.
22. Prefixul telefonic pentru Antarctica este 672.
23. Deși nu pare, Chicago este mult mai aproape de Moscova decât este de Rio de Janeiro.
24. Lungimea unui elefant este egală, aproximativ, cu lungimea limbii unei balene albastre. De asemenea, limba unei balene este mai grea decât un elefant adult.
25. Limba unui crocodil este imobilă. Ea este atașată de cerul gurii acestui animal.
26. Un om uită, în medie, circa 80% din tot ceea ce a învățat într-o zi.
27. Durata care îi ia unui fulg de zăpadă ca să ajungă de la nori până pe suprafața pământului? Cel puțin o oră ...

Prof. Șerban Cătălina